

[Justitsministeren]

tanken. Forslaget fremsættes nu, fordi jeg har afgivet nogle løfter herom her i tinget, dels da vi behandlede isolationsspørgsmålet i efteråret, dels senere, da vi drøftede spørgsmålet om varetægtsfængsling. Jeg mener også, det er en fordel, at de forslag, der fremkommer her, på denne måde kan være genstand for en diskussion i offentligheden i sommer. Men jeg har ikke haft nogen som helst tanker om, at de skulle gennemføres nu.

Hagen Hagensen (KF):

Jeg vil gerne give udtryk for, at jeg er meget tilfreds med, at justitsministeren har fremsat dette lovforslag, og straks også sige, at jeg er glad for, at ministeren allerede nu har givet til kende, at det givetvis ikke er hensigten at gennemføre dette lovforslag i den indeværende møderække. Det ville også være forkert at gøre det. Der er så mange ting, der skal tages i betragtning, så man skal ikke forhaste sig med disse forhold. De skal undersøges til bunds, og det vil jeg da også gerne være med til at gøre.

Må jeg derefter vende mig til de fire ændringer, som lovforslaget indeholder.

Den første drejer sig om en ændret kompetencefordeling vedrørende påtale i en række mere almindelige straffelovsovertrædelser. Her er jeg enig i, at man skal overføre kompetencen til politimestrene. Man undgår derved en dobbeltbehandling af sager, man fremmer hurtighed og effektivitet, og man bruger de ressourcer, man har, på en bedre måde. Jeg synes også, der kan være grund til at understrege, at man derved antagelig når frem til, at man snarest muligt efter retsbruddet får en afgørelse – en domfældelse eller en frifindelse, men i hvert fald en retsafgørelse.

Det, der skal drøftes, er vel nok, om man på denne måde kan opnå en ensartethed i påtaleforholdene. Men netop dertil har vi jo statsadvokaturerne, som stadig skal være et af de organer, der skal være med til – sammen med de retningslinjer, der måtte udgå fra justitsministeriet – at fastsætte normer for, hvorledes påtalen skal være i disse sager. Jeg vil endda gå så vidt at sige, at jeg såmænd synes, at der måske kunne være grund til at overføre endnu flere sager til politimestrenes kompetence, men det er et forhold, som vi kan drøfte i udvalget.

Jeg er også enig i de bemærkninger, justitsministeren gør om, at varetægtsfængslingens varighed ved at overføre kompetencen til påtale til politimesteren kan gøres kortere.

Den anden ændring giver mulighed for en udenretslig afgørelse i sager om overtrædelse af færdselsloven for så vidt angår promille- og spritkørsel, hvor sanktionen er bøde og en inddragelse af førerretten. Det vil vi gerne se på og også være med til at gennemføre.

Selv under den forudsætning, at sigtede erkender sig skyldig og erklærer sig enig i den udenretslige afgørelse, kunne der være en vis betænkelighed ved den foreslåede fremgangsmåde ud fra en almen retssikkerhedsbetragtning. Forholdet er bare det, at folketinget for nogen tid tilbage har vedtaget et regelsæt, der på promille- og spritkørselsområdet har gjort domstolene til ekspeditiionskontorer, hvor fastlagte tabeller følges ved afgørelserne, idet bevisbedømmelsen er frataget domstolene. Når dette er indført, er det rimeligt at overgå til en udenretslig afgørelse, når og i det omfang der alene er spørgsmål om kørsel i spirituspåvirket tilstand.

Der er bare én ting at føje til her. Det er et spørgsmål, om den, der vedgår en bøde og på den måde administrativt får afgjort sin sag, nu også har den samme respekt for afgørelsen, som han ville have, hvis det var en domsafgørelse. Det er nok et forhold, vi skal se en smule nærmere på.

De ressourcegevinster, der kan være ved en sådan ordning, må imidlertid anses for at veje tungest, og jeg kan derfor give min tilslutning til, at man indfører en sådan ordning og i forbindelse med denne ophæver grænsen for bøde, således som det er foreslået, således at alle sager, der medfører bøde i disse forhold, kan afgøres ved denne administrative ordning.

Herefter kommer vi til de mere tunge dele af lovforslaget. Det første af disse vedrører isolationsbestemmelserne. Der er jo kommet en betænkning for nylig, og justitsministeren følger i sit forslag strafferetsplejeudvalgets flertal. Det kan vel nok give anledning til overvejelser for så vidt angår den absolutte begrænsning i udstrækning af tid for isolation.

Med fuld forståelse for, at isolation under varetægtsfængsling er et yderligere integritetsindgreb, og med understregning af, at